

Виробництво 2-ої
Державної Кіно-фабрики ВУФКУ
Ялта, 1926 рік
Сценарій – Соломона Лазуріна
Режисер – Георгій Тасін
Оператор – Альберт Кюн
Художник-архітектор – Володимир Баллюзек
Повітовий Революційний Комітет
Сергій – голова Ревкому - Хайрі Емір Заде
Надя Каргальська – дружина Сергія – Віра Варецька
Моя Наросвіта вже у вагонах!
Не знаю, що сталося з Горошко: не з'явився, а вже час їхати.
Валерій – член Ревкому – М. Кутузов
Доведеться лишити Каргальську.
Надійно сховай! Передай особисто Горошко...
І негайно поміняй квартиру...
За кілька хвилин треба їхати на вокзал.
Мітя – син Наді – Алік Літовецький
Поцілуй хлопчика... Я навіть не встиг з ним попрощатися.
Відступаємо ненадовго. Раптовий прорив фронту...
Тримай надійний зв'язок з товаришем Горошко.
Всі директиви у нього.
Мітю, це тобі від татка.
Захоплена зненацька, самотня – тривожно прислухалася
Надя до найменшого шуму та шурхотіння наближуваної загрози
Еге ж! Ваша ніжка, здається трохи менша за ці сліди.
Пане капітан, у дворі нічого не виявлено!
Пані, якщо ваша ласка, не затримуйте нас
та вкажіть де заховано пакет,
що вам його були передали.
Даруйте, але у такому випадку я змушений вас...
...ЗААРЕШТУВАТИ!
Про обшук ані слова! Знайомим кватирантки кажи,
що пішла в гості, бо заарештую...
У...у...у... заарештую...
Голова контррозвідки – Ніколай Панов
Журюся, що ви змусили нас
вжити такі сурові заходи!...
Повірте, мені байдужі ваші політичні погляди,
- адже с жінками ми не боремося.
Щойно скажете де пакет, ви вільні!
Слово честі офіцера!
Ви знаєте цього чоловіка...
Він виявився балакучішим за Вас...
ми дещо дізналися від нього...
БРЕХНЯ!!
Сумно... сумно аж за край,
однак я змушений затримати вас,
доки ви не скажете, де пакет.
Де Сергій?
Зараз я вам усе розкажу...
Лише ми з Сергієм уцілили...
Люба, та не мучте ж себе, найкращі друзі відмовилися від вас.
Не мучте мене! Я все одно нічого не скажу!
Невже ви ще вірні справі,
яку зраджують найближчі та найвірніші вам люди?
... Ці папери зберігаються у моєї дружини Надії Каргальської,
яка мешкає за адресою:
Вулиця Крива, будинок №15
Дешева підробка!...
Родимка з полушку нижче правого плеча
Ви ж розумієте, що такі інтимні подробиці
відомі зазвичай, лише найближчим людям.

Покажіть його мені!
ПОКАЖІТЬ...
Його життя в ваших руках.
Лише ваша відвертість може його врятувати.
На допит...
Боже... і на цього милого карапуза ви хочете
покласти відповідальність за ваші вчинки...
Ах, як вперто ви відмовляєтеся збагнути, що за пакет,
який зберігається у вас, ми, без роздумів пожертвуємо не одним життям.
Доля найдорожчих і найближчих людей – у ваших руках,
Врятуйте ж їх... не упирайтеся!..
Надя Каргальська – Psychosis ???
Два агенти контррозвідки були тут уночі...
записували усе, про що вона марила...
Їх заарештували на світанку... і вже розстріляли... чотирнадцять чоловіків...
Одному вдалося врятуватися.
Загинули напередодні порятунку...
Бо вже подекують про евакуацію...
Заради бога, панове, не панікуйте. Менше метушні, більше діла.
Не потрібні мені Ваші гроші!
Довести її до божевілля, зламати цю жінку
вам вдалося лише за моєї допомоги.
Ця жінка – була моєю дружиною.
... Два роки тому, вона занурилася у партійну роботу і
зійшлася з цим чоловіком.
Я теж став партійним, через неї... прагнучи помсти.
Дізнатися, що коханий – зрадник справи, заради якої ти ладен віддати життя.
Добре задумано, полковнику, чи не правда!...
Я хочу отримати лише перепустку до неї...
Сина візьму з собою.
Мою (нашу!!!) дитину я забираю з собою.
Я виховаю в ньому ненависть до матері та
всього того, що вона любила в житті.
Я пишу, аби розсіяти всі ваші сумніви.
Так, Ви виказали чотирнадцять ваших товаришів, яких уже розстріляли.
Марячи, Ви забагато, як і кожна жінка (навіть партійна) базікали.
За допомогу розвідці, я був винагороджений не золотом, а знаєте чим?
Вашим життям. Вас не вб'ють. Це було б неприпустимо великодушно.
Ні! Ви будете жити, адже завтра ваші товариші тріумфально візьмуть місто.
Офіцери забрали... Мітю теж...
Сашо, я за інструкціями.
Лише я дивом врятувався з нас усіх, добу блукав лісом.
Тут напевне зрада. А зрадити могла лише одна людина...
КАРГАЛЬСЬКА!
Каргальську також заарештували, і, мабуть теж розстріляли...
Надію Каргальську перевезли додому.
Вона ще заслабка. Добу марила арештами та розстрілами. Лікар...
Так... так... Зараз же піду до неї.
Бути не може! Отже – усе це правда.
Де пакет?
Виказала... контррозвідці.
Дайте голову Н.К.!
Видайте ордер на арешт зрадника,
який виказав чотирнадцять, розстріляних контррозвідкою товаришів.
Його прізвище...
КАРГАЛЬСЬКА!!
Мою (нашу!!!) дитину я забираю з собою.
Я виховаю в ньому ненависть до матері та
всього того, що вона любила в житті.
Я пишу, аби розсіяти всі ваші сумніви. ...
Вашим життям. Вас не вб'ють. Це було б неприпустимо великодушно.
Ні! Ви будете жити, адже завтра ваші товариші тріумфально візьмуть місто.
Тут сказане все, окрім того, що доводилося обирати між пакетом і

двома найдорожчими мені людьми: тобою та моїм хлопчиком.
Цим мене довели до марень, та чи це виправдання?